

ไพร่ “ต้อย” กัน, เจ้า “นุ้ย” กัน

ชานันท์ ยอดหงษ์¹

บทคัดย่อ

บทความนี้ต้องการศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์อันลึกซึ้งซึ่งเป็นการส่วนตัวแบบสองต่อสอง ระหว่างผู้ชายด้วยกัน ที่การแต่งงานกับหญิงคนรักไม่สามารถลดทอนความสัมพันธ์ลงได้ อันเนื่องจากการใช้ชีวิตร่วมกัน ทำกิจกรรมร่วมกันเกือบตลอดเวลาเป็นเวลานาน โดยยกตัวอย่างคู่ความสัมพันธ์ของพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์ กับ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพีระพงศ์ภาณุเดช ที่ความสัมพันธ์ของทั้ง 2 และความพยายามที่จะรักษาความสัมพันธ์ด้วยการหา กิจกรรมทำร่วมกัน ผลักดันให้เกิดผลงานต่างๆมากมายที่โดดเด่นสร้างชื่อเสียงให้กับทั้งคู่อย่างมาก เช่นการแข่งขันรถและงานวรรณกรรม โดยอาศัยข้อมูลหลักฐานจากชีวประวัติและอัตชีวประวัติซึ่งเป็นหลักฐานสาธารณะที่ได้ผ่านการเลือกนำเสนอจากผู้สร้างหลักฐานแล้ว

คำสำคัญ : พระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้าพีระพงศ์ภาณุเดช, ความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน

¹ นักศึกษาปริญญาเอก, สาขาวิชาประวัติศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Male Bonding: The Case of Prince Chula Chakrabongse and Prince Birabongse of Siam

Abstract

This article aims to examine the complexities of male intimate relationships as they persist and are reconfigured throughout different stages of life, from childhood friendships through heterosexual marriage. To illustrate these complexities, I look at long and deeply personal relationship between Prince Chula Chakrabongse and Prince Birabongse by examining their intimate lives through public documents such as autobiography. The relationship between these princes grew increasingly close throughout their lives in spite of their marriages, through joint activities like automobile racing and novel writing.

Key Words : Prince Chula Chakrabongse, Prince Birabongse, same sex relationship

นับตั้งแต่ พ.ศ. 2541 “ตุ้ย” ได้กลายเป็นคำแสลงอธิบายกิริยาการร่วมเพศทางทวารหนักในเชิงล้อเลียนดูแคลนด้วยสำนึก homophobic หลังการจับกุมกิจการขายบริการทางเพศเด็กชายของวิวรรธน์ จิระกสิกรหรือ “เสี้ยเป็ด” จนมีการชัตทวดไปยังรายชื่อลูกค้าคนสำคัญชื่อ “ตุ้ย” ซึ่งในช่วงแรกของการสอบสวนและจับกุมเข้าใจว่าเป็น ส.ส. กทม. พรรคประชาธิปัตย์ ปราโมทย์ สุขุม เพราะมีชื่อเล่นว่า “ตุ้ย” แต่ภายหลังพบว่า “ตุ้ย” ในรายชื่อลูกค้าคือ พรเทพ บุรณมาตร์ ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานงานคอมพิวเตอร์ สำนักงบประมาณ ในระหว่างนั้นหนังสือพิมพ์ก็เริ่มจำหัวหน้าหนึ่งด้วยคำว่า “ตุ้ย” “ส.ส. ตุ้ยโล่งไม่เกี่ยว ‘ด.ช.เหยื่อกาม’ ‘ปราโมทย์’ แต่งเจียบเศรษฐกิจนี้ภูเก็ต”,² “ตุ้ย” ถั่วดำโทร.นัดมอบตัว เด็กแหงไม่อยู่ร่วมพ่อแม่”,³ “รู้แล้วตุ้ยถั่วดำ ขรก.ทำเนียบ”,⁴ และในช่วงที่ “ตุ้ย” ถูกพาดหัวหนังสือพิมพ์ ก็มีเหตุการณ์ครูโรงเรียนบ้านแสงพิน จ.บุรีรัมย์ ชื่อ เจริญ จ่างจิตต์ ชูบังคับเด็กนักเรียนชายให้ร่วมเพศทางทวารหนักเป็นจำนวนมากในระยะเวลาหลายปี จนชาวบ้านไปแจ้งความและตกเป็นข่าว นำไปสู่การใช้คำว่า “ตุ้ย” ในความหมายของการร่วมเพศกับเพศเดียวกันอย่างชัดเจนตามหัวข้อข่าวหนังสือพิมพ์อย่างต่อเนื่อง “สั่งให้ออกครูอวดถั่วดำเด็ก ‘ดร.เสรี’ ออกโรงวอนอย่าเหมาเกย์เป็น ‘ตุ้ย’”,⁵ “ขอหมายจับ ‘ครูตุ้ย’ ผู้ว่าฯ ห้ามประกัน”,⁶ “ย้ายด่วนอจญ. ปกป้องครูตุ้ยเด็กยกชั้น”⁷, ซึ่งเมื่อแรกใช้มักใช้เป็นคำประสมคู่กับ “ถั่วดำ” เป็น “ตุ้ยถั่วดำ”⁸ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักข่าวมติชนที่พยายามนำคำว่า “ตุ้ย” ใช้แทนคำว่า “การร่วมเพศทางทวารหนัก”, “รักร่วมเพศ” และ “เกย์” อย่างสม่ำเสมอ ด้วยมิติรังเกียจดูแคลนในขณะนั้น เช่นสัปดาห์พิเศษวันอาทิตย์ “เปิดบริสุทธิ์

² หนังสือพิมพ์มติชน. (14 กุมภาพันธ์ 2541). ปีที่ 21, ฉบับที่ 7282.

³ หนังสือพิมพ์มติชน. (16 กุมภาพันธ์ 2541), ปีที่ 21, ฉบับที่ 7284.

⁴ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ. (15 กุมภาพันธ์ 2541), ปีที่ 49, ฉบับที่ 14635.

⁵ หนังสือพิมพ์มติชน. (26 กุมภาพันธ์ 2541), ปีที่ 21, ฉบับที่ 7294.

⁶ หนังสือพิมพ์มติชน. (28 กุมภาพันธ์ 2541), ปีที่ 21, ฉบับที่ 7296.

⁷ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ. (28 กุมภาพันธ์ 2541), ปีที่ 49, ฉบับที่ 14648.

⁸ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ. (16 กุมภาพันธ์ 2541), ปีที่ 49, ฉบับที่ 14636.; เรื่องเดียวกัน, (20 กุมภาพันธ์ 2541), ปีที่ 49, ฉบับที่ 14640, น. 12.

‘สังคมตุ้ย’ ล่าเหยื่อสังเวย ‘กาม’ วิปริตจิตวิตถาร (อ่านรายละเอียด น. 4)”⁹ , ภาษาตุ้ยๆ¹⁰ แต่นั่นก็เป็นคำนิยามเพศวิถีในกลุ่มชนชั้นกลางลงไปโดยกลุ่มเพศวิถีอื่นที่เป็นรักต่างเพศและเต็มไปด้วยทัศนคติในแง่ลบ

สำหรับชนชั้นสูง คำที่ใช้เพื่อสื่อหรือสื่อความหมายในลักษณะเดียวกัน คือคำว่า “นุ้ย” ซึ่งถูกกล่าวกันเป็นเรื่องกระชิบเฉพาของกลุ่มราชสำนักว่า มีที่มา จากชื่อของพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพิระพงศ์ภาณุเดชที่ “...ในหม่อมญาติสนิท เรียกกันว่า นุ้ย ข้าพเจ้า(พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์-ผู้เขียน) จึง เรียกว่า นุ้ย ตั้งแต่นั้นมา ความจริงนามธรรมตาของพระนั้นคือ น้อย และคนทั่วไป เคยเรียกกันว่า *ท่านน้อย*”¹¹ ทั้งนี้เพราะความใกล้ชิดสนิทสนมเป็นพิเศษระหว่าง พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพิระพงศ์ภาณุเดชกับพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า จุลจักรพงษ์

ประวัติ

เนื่องจากพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพิระพงศ์ภาณุเดช¹² (พ.ศ. 2457 - 2528) ลูกของสมเด็จพระเจ้าฟ้าภาณุรังษีสว่างวงศ์ กับหม่อมเล็ก กลายเป็นที่รักใคร่เสน่หาอย่างมากของ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์ (พ.ศ. 2450-2506) ผู้มีอายุแก่กว่า 7 ปี ลูกของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าจักรพงษ์ภูวนาถ กับ หม่อมคัทริน ณ พิศณุโลก สามัญชนชาวรัสเซีย แม้วามีแม่เป็นสามัญชน ควรเป็น พระวรวงศ์เธอ แต่ด้วยรัชกาลที่ 6 เ็นดูจึงได้เป็นพระเจ้าวรวงศ์เธอ แต่พระอิสริยยศนี้ก็ได้เปลี่ยนแปลงอีกต่อไปเพราะเมื่อผลัดรัชกาล พระองค์จุลไม่ได้เป็นที่โปรดปรานของรัชกาลที่ 7 มากนัก¹³

⁹ หนังสือพิมพ์มติชน. (1 มีนาคม 2541), ปีที่ 21, ฉบับที่ 7297.

¹⁰ เรื่องเดียวกัน, น. 4.

¹¹ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, *เกิดวังปารุสก์ : สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์และสมัยประชาธิปไตย*, กรุงเทพฯ : ริเวอร์บุ๊กส์, 2552, น. 268.

¹² เดิมดำรงพระยศชั้นหม่อมเจ้าชาย เพราะเกิดจากแม่สามัญชน ต่อมาได้รับสถาปนาพระยศเป็น “พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า” โดยรัชกาลที่ 7

¹³ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, *เกิดวังปารุสก์ : สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์และสมัยประชาธิปไตย*, กรุงเทพฯ : ริเวอร์บุ๊กส์, 2552.

โดยส่วนตัว พระองค์จุฬารักและชื่นชมรัชกาลที่ 6 อย่างมากจนพยายามเลียนแบบรัชกาลที่ 6 หลายอย่าง ดังเช่นที่กล่าวไว้ใน “เกิดวังปารุสก์” ว่า “...ข้าพเจ้า(พระองค์จุฬา-ผู้เขียน)ชอบเอาอย่างทูลหม่อมลุง(รัชกาลที่ 6-ผู้เขียน)...”¹⁴ เช่น พยายามแต่งบทละครบทประพันธ์เหมือนรัชกาลที่ 6¹⁵ และเมื่อทราบว่ รัชกาลที่ 6 สร้าง “ดุสิตธานี” เมืองตุ๊กตาเพื่อเล่นสนุกกับนายใน พระองค์จุฬาก็เลียนแบบด้วยการสร้างเมือง “มุสิกะนคร” และผลิตหนังสือพิมพ์รายวัน “มุสิกะนครรายวัน” มีเนื้อหาแยกเป็นคอลัมน์ และมีผู้สื่อข่าวหลายคนเสมือนจริง¹⁶

ไม่เฉพาะรัชกาลที่ 6 เท่านั้น นายในของรัชกาลที่ 6 บางคนก็เป็นที่รักใคร่ของพระองค์จุฬาด้วย เช่น เจ้าพระยารามราฆพ ที่พระองค์จุฬาจะตื่นตื่นดีใจอย่างมากเมื่อมีโอกาสได้พบกับเจ้าพระยารามฯ เวลามีการแสดงในหมู่ชนชั้นเจ้าพระองค์จุฬามักจะหาโอกาสเข้าไปที่ห้องประทับหลังฉากเพื่อพูดคุยกับเจ้าพระยารามฯ นานๆ

“...ก่อนละครเริ่มแสดง ข้าพเจ้ามักจะมีโอกาสได้เข้าไปเฝ้าและคุยกับท่าน (รัชกาลที่ 6 – ผู้เขียน) ในห้องประทับหลังฉาก เป็นของที่น่าตื่นเต้นสำหรับข้าพเจ้ามาก เมื่ออยู่หลังฉากนั้นก็เป็นเวลาข้าพเจ้ามักจะได้คุยกับพระยาประสิทธิ์ศุภการ (บรรดาศักดิ์ในขณะนั้นของเจ้าพระยารามราฆพ-ผู้เขียน) เสมอและคุยกันนานๆ ข้าพเจ้ารักพระยาประสิทธิ์ฯ มาก เพราะที่กรุงเทพฯ ถ้าเจ้าคุณมาเฝ้าพ่อ จะเป็นด้วยเรื่องราชการหรืออะไรก็ดี ก็มักจะเอาของเล่นมาให้เสมอ บางทีก็พาไปขึ้นรถยนต์เที่ยว เพราะเจ้าคุณมีรถยนต์ใหม่ๆ สวยๆ อยู่เสมอ ที่บางปะอินยังได้สอนให้ข้าพเจ้าขับรถยนต์และเอารถยนต์เข้าเทียบฝั่งด้วยพระยานิรุธา นั้น ข้าพเจ้าไม่ค่อยจะได้พบเมื่อยังเด็กๆ อยู่และได้มีโอกาสคุ้นเคยด้วยก็แต่ภายหลัง”¹⁷

¹⁴ เรื่องเดียวกัน, น. 132.

¹⁵ เรื่องเดียวกัน, น. 63.

¹⁶ เรื่องเดียวกัน, น. 132-133.

¹⁷ เรื่องเดียวกัน, น. 78-79.

และคราวกลับสยามครั้งที่ 2 ของพระองค์จุลา พระยาอนิรุทธเทวา นายในคนโปรดอีกคนของรัชกาลที่ 6 ซึ่งมีคณะละครเป็นของตัวเองได้เชิญไปชมบ่อยๆ มากไปกว่านั้นยังจัดการแสดงโขนละครที่พระองค์จุลาชอบเป็นพิเศษเช่น รามเกียรติ์ และวิเวกพระสมุทร ถวายสร้างความประทับใจและนับถือให้กับพระองค์จุลาอย่างมาก¹⁸ นวนิยาย “ตัดสันดานอิเหนา” (2490) ซึ่งเดิมพระองค์จุลาแต่งขึ้นเพื่อเป็นบทละครพูด ก็ตั้งใจว่า เมื่อกลับสยามจะขอให้พระยาอนิรุทธเทวา กับคณะละครศรีอยุธยาจัดการแสดง¹⁹ และเมื่อพระยาอนิรุทธเทวาตาย พระองค์จุลา ก็จะสร้างสาธารณกุศลเพื่อให้เป็นที่ระลึกถึง²⁰

เช่นเดียวกับรสนิยมรัชกาลที่ 6 พระองค์จุลา ชอบการละครอย่างมาก ขณะนั้นที่เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ซึ่งมีสโมสรเล่นละครถึง 2 สโมสร ทว่า “...ทูลหม่อมอาเอี้ยดน้อย(พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว-ผู้เขียน)ทรงสั่งห้ามมาอย่างเด็ดขาดว่า ไม่ให้เล่นละคร...” เพราะเกรงว่าจะสร้างความเสื่อมเสียเหมือนรัชกาลที่ 6 ที่เล่นละครมากจนประชาชนไม่พอใจ²¹ และเมื่อพระองค์จุลาโตเป็นผู้ใหญ่แล้วและทราบว่ามีสมาคมละครสมัครเล่นใกล้ที่พักในอังกฤษ จึงสมัครเป็นสมาชิก²²

โอกาสที่พระองค์จุลาจะเล่นละครได้ก็เช่นในงานชุมนุมของสมาคมศิษย์มัธยมที่รัชกาลที่ 6 สถาปนาขึ้นเมื่อสมัยยังเรียนที่อังกฤษ และต่อมาก็ได้รับเลือกเป็นกรรมการบันเทิง ทำหน้าที่จัดการเล่นละครหลายปีให้กับสมาคม รวมทั้งได้เป็น

¹⁸ เรื่องเดียวกัน, น. 468.

¹⁹ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, เกิดวังปารุสก : เล่ม 3 สมัยยุทธภัย, (ม.ป.ท.) : อุดม, 2494, น. 124.

²⁰ “ลายพระหัตถ์ไว้อาลัยของพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์” ใน มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. *ประมวลบทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ภาคปกิณกะ*. พระนคร : โรงพิมพ์พระจันทร์, 2494, พิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ พลตรีพระยาอนิรุทธเทวา (ม.ล. ฟิ้น พึ่งบุญ) 22 เมษายน 2494, น. 1-2.

²¹ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, เกิดวังปารุสก : สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์และสมัยประชาธิปไตย, กรุงเทพฯ : ริเวอร์บุ๊คส์, 2552, น. 241.

²² จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, เกิดวังปารุสก : เล่ม 3 สมัยยุทธภัย, (ม.ป.ท.) : อุดม, 2494, น. 279.

บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ “สามัคคีสาร” หนึ่งปี²³ ขณะเดียวกันพระองค์จุลา ก็พยายามหาโอกาสแต่งบทละคร นิยาย และงานเขียนจำนวนมาก²⁴ เฉกเช่นเดียวกับรัชกาลที่ 6 ที่โปรดปรานการละครและวรรณกรรมอย่างมาก จนใช้เวลาส่วนใหญ่เพื่อกิจกรรมที่คลั่งไคล้ร่วมกับนายในภายในที่รโหฐานส่วนพระองค์

เมื่อแรกพบ

เมื่อพระองค์เจ้าพีระอายุ 11 ปี ถูกส่งไปเรียนที่โรงเรียนอีตัน (Eton) ประเทศอังกฤษ ทั้งคู่จึงได้พบกัน เพราะขณะนั้นพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพระองค์เจ้าอาภัสสรวงศ์ พี่ชายพระองค์เจ้าพีระฯ เรียนที่มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge) พร้อมกับพระองค์จุลาซึ่งทั้งพระองค์เจ้าอาภัสฯ กับพระองค์จุลาสนิทสนมกันมาก เพราะเคยประทับและเรียนโรงเรียนแฮร์โรว์ (Harrow) ด้วยกัน และเมื่อเปิดเทอมพระองค์เจ้าอาภัสฯ กับพระองค์จุลา ก็มารับพระองค์พีระฯ จากอีตัน²⁵ ซึ่งเมื่อพระองค์พีระฯ แรกพบกับพระองค์จุลา ในอังกฤษได้บันทึกว่า

“อาภัสได้พาเด็กชายที่ผอมและร่างเล็กหน้าดำคล้ำ มาแนะนำให้ข้าพเจ้ารู้จักว่าเป็นน้องชายของเธอ เด็กชายผู้นั้นคือพีระ แม้จะอายุจะย่างเข้า 13 ปีแล้วก็จริง แต่ร่างเล็กผอมและเตี้ยมาก...”²⁶

จากนั้น พระองค์จุลา ก็ไม่ได้พบพระองค์พีระฯ ไปอีกนาน เพราะพระองค์พีระฯ ถูกส่งไปเรียนภาษาอังกฤษในชนบทเหมือนกับนักเรียนไทยคนอื่นๆ

²³ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, เกิดวังปารุสก์ : สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์และสมัยประชาธิปไตย, กรุงเทพฯ : ริเวอร์บุ๊คส์, 2552, น. 222.

²⁴ อรสม สุทธิสาคร, สุธาทิพย์ โมราราย (เรียบเรียง), 100 ปี จุลจักรพงษ์ 1908-2008, กรุงเทพฯ : ริเวอร์บุ๊คส์, 2551, น. 64.

²⁵ มาลินี จักรพันธ์, ม.ร.ว., เจ้าชายดาราทอง : ต้นกำเนิดที่เกิดเหตุ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพีระพงศ์ภาณุเดช, กรุงเทพฯ : มติชน, 2546, น. 31.

²⁶ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, เกิดวังปารุสก์ : สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์และสมัยประชาธิปไตย, กรุงเทพฯ : ริเวอร์บุ๊คส์, 2552, น. 267-268.

จนกระทั่งสิงหาคม พ.ศ. 2472 มีการประชุมประจำปีนักเรียนไทย พระองค์เจ้าจุลฯและพระองค์เจ้าอาภัสมาพักอยู่ที่สถานทูตและได้พาพระองค์เจ้าพีระฯมาด้วย ทำให้ทั้งคู่มีโอกาสรู้จักอย่างดีสนิทสนมเป็นครั้งแรก ขณะนั้นพระองค์พีระฯอายุ 15 ปี และเป็นสิ่งที่สังเกตได้ว่าหน้าตาหล่อกว่าพระองค์เจ้าอาภัสฯผู้เป็นที่ซึ่งพระองค์จุลฯสังเกตว่า เริ่มมีร่างกายลำสันขึ้นเพราะเล่นกีฬาจนชำนาญทั้งคริกเกต ฟุตบอล วิ่งแข่ง กระโดดไกล รวมทั้งเริ่มชอบพอพระองค์จุลฯ ดังที่พระองค์จุลฯ บรรยายเองว่า “...ชอบพอในตัวข้าพเจ้า ชอบฟังข้าพเจ้าคุย...”²⁷ ขณะเดียวกันพระองค์จุลฯก็เริ่มเอ็นดูพระองค์พีระฯ²⁸ ซึ่งบางทีอาจเป็นเพราะที่ผ่านมาไม่เคยใกล้ชิดกับญาติที่เด็กกว่าหลายปี ส่วนใหญ่พระองค์จุลฯ ติดต่อใกล้ชิดกับญาติที่อายุมากกว่า เช่นพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอาทิตยทิพอาภา และพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจุมภฏพงษ์บริพัตร หรืออ่อนกว่าไม่มากเช่นพระองค์เจ้าอาภัสฯ

เมื่อประชุมประจำปีจบลง พระองค์จุลฯไม่ต้องการห่างเหินกับพระองค์พีระฯจนลืมนกัน จึงติดต่อกันผ่านจดหมาย และทั้งคู่มักพบปะกันเสมอเช่นเทศกาลคริสต์มาส และพระองค์จุลฯก็มักไปเยี่ยมพระองค์พีระฯสม่ำเสมอในวันอาทิตย์สามสัปดาห์ครั้ง²⁹

ความสัมพันธ์อันลึกซึ้ง

ขณะที่ความสัมพันธ์ของทั้งคู่กำลังงอกงามและสนิทสนมอย่างรวดเร็ว ก็พบกับอุปสรรค เมื่อพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวผู้ทำหน้าที่ผู้ปกครองอุปการะเลี้ยงดูพระองค์พีระฯ ภายหลังพ่อของพระองค์พีระฯตายลง และดูเหมือนว่าไม่โปรดพระองค์จุลฯ เป็นทุนเดิม ทราบว่าพระองค์จุลฯกับพระองค์พีระฯสนิทสนมและพบเจอกันบ่อยครั้งจึงถึงกับขโมยไม่ให้พระองค์จุลฯติดต่อกับพระองค์พีระฯ และพยายามไม่ให้ทั้งคู่ได้พบกัน อ้างว่า กลัวพระองค์จุลฯทำให้พระองค์พีระฯเสียเด็กเพราะเห็นว่าพระองค์จุลฯมีนิสัยข่มเพื่อยสุรุษสุราย

²⁷ เรื่องเดียวกัน, น. 268.

²⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

²⁹ เรื่องเดียวกัน, น. 268-269.

เช่นเดียวกับสมเด็จพระเจ้าฟ้าภาณุรังษีสี่ยุคของพระองค์เจ้าพีระฯและพระองค์เจ้าอาภัสฯก็เคยมีจดหมายเตือนพระองค์เจ้าอาภัสฯ ไม่ให้ข้องแวะเกี่ยวข้องกับพระองค์จุลาฯ เมื่อรู้ว่าสนิทสนมกัน ด้วยความตกใจและเสียใจเป็นอันมาก พระองค์จุลาฯจึงมีจดหมายไปถึงสมเด็จพระเจ้าฟ้าภาณุรังษีสี่ยุคเพื่ออธิบายอย่าง “...ตรงไปตรงมาไม่เกรงใจกัน...” ซึ่งสุดท้ายก็เข้าใจกันด้วยดี มากไปกว่านั้น สมเด็จพระเจ้าฟ้าภาณุรังษีสี่ยุคยังแนะนำฝากฝังพระองค์เจ้าพีระฯแก่พระองค์จุลาฯ ตามจดหมายใน พ.ศ. 2469³⁰ แต่เมื่อพระองค์จุลาฯสนิทสนมกับพระองค์เจ้าพีระฯ สมเด็จพระเจ้าฟ้าภาณุรังษีสี่ยุคก็ตายไปแล้วในพ.ศ. 2471 จึงไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเป็นอุปสรรคของทั้งคู่³¹

ด้วยความสัมพันธ์ของทั้งสองคนเข้มข้นและลึกซึ้งมากขึ้น? พระองค์จุลาฯ จึงมีจดหมายถึงรัชกาลที่ 7 เพื่อยินกรานที่จะคบหากับพระองค์พีระฯต่อไปจนนำไปสู่การโต้เถียงหลายครั้งบางครั้งก็รุนแรงซึ่งบางครั้งก็ได้สร้างความไม่พอใจให้กับรัชกาลที่ 7 อย่างมากจนเชื่อว่าจะส่งพระองค์พีระฯไปเรียนที่อเมริกา³²

เพื่อที่จะพรากทั้งคู่ออกจากกัน ในช่วงหยุดเรียน เดือนเมษายน 2473 ขณะที่พระองค์จุลาฯอยู่กับแม่ที่ปารีส รัชกาลที่ 7 จึงให้ทูตในลอนดอนส่งพระองค์เจ้าพีระฯไปยังเมืองโลซานน์ (Lausanne) สวิตเซอร์แลนด์และส่งไปยังเมืองตูร์ส (Tours) ฝรั่งเศส ในฤดูร้อน เพื่อไม่ให้ไปอยู่กับบ้านพระองค์จุลาฯ อย่างไรก็ตาม ทั้งคู่ก็ลอบพบกันเสมอ เช่นในงานชุมนุมนักเรียนไทยประจำปี³³

แต่ดูเหมือนว่า “...ยิ่งถูกรักร้อมมาทรงขัดขวางเท่าใด ก็ดูทำให้เราทั้งสองกลับรักกันมากขึ้นอีก”³⁴ เพราะยิ่งถูกกีดกัน พระองค์จุลาฯเองก็ยิ่งไปหาพระองค์พีระฯที่อดีตบ่บ่อยครั้งขึ้น และทั้งคู่ก็พยายามหาเวลาพบกันในเวลาหยุดเรียน แม้เป็นเวลาไม่กี่ชั่วโมงก็ตาม รวมไปถึงเขียนจดหมายถึงกันสม่ำเสมอจนทวีความ

³⁰ เรื่องเดียวกัน, น. 270.

³¹ เรื่องเดียวกัน, น. 273.

³² เรื่องเดียวกัน, น. 272.

³³ เรื่องเดียวกัน, น. 271.

³⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

สนิทสนมมากยิ่งขึ้น³⁵ มากไปกว่านั้นพระองค์เจ้าพีระฯก็พยายามตั้งใจเรียนและแสดงความสามารถทางกีฬาอย่างเต็มที่เพื่อพิสูจน์ว่าพระองค์จุลาไม่ได้ทำให้เสียคน³⁶

จนในที่สุด เมื่อฤดูร้อน พ.ศ. 2473ความรักของทั้งคู่ก็เอาชนะอุปสรรคความพยายามกีดกันของรัชกาลที่ 7 ได้สำเร็จ ที่พระองค์เปื้อนหน้าจะพรากทั้งคู่อีกต่อไปและดวงตาของพระองค์ก็กลับอดสนิททั้ง 2 ข้าง³⁷

และด้วยความที่โปรดปรานเอ็นดูพระองค์พีระฯอย่างมากแล้น พระองค์จุลาได้มีจดหมายจากอังกฤษถึงรัชกาลที่ 7 ขออนุญาตเป็นผู้ปกครองพระองค์พีระฯแทน และสัญญาว่าจะดูแลอุปการะเป็นอย่างดีไปตลอดชีวิต³⁸ ซึ่งทำให้รัชกาลที่ 7 ไม่พอใจอย่างมาก ขณะเดียวกันพระองค์พีระฯเองก็มีจดหมายถึงรัชกาลที่ 7 เช่นกัน เพื่อขออนุญาตให้พระองค์จุลาเป็นผู้ปกครองอุปการะตนเองแทน³⁹ ประกอบกับในเวลาเดียวกันรัชกาลที่ 7 เองก็เริ่มไม่มีเงินอุปการะพระญาติพระวงศ์และนักเรียนนอกในพระราชูปถัมภ์เพียงพอ⁴⁰ และอำนาจควบคุมกรมมรดกของพ่อของพระองค์จุลา และกรมพระคลังข้างที่อีกต่อไป จึงยินยอมทางด้านพระองค์จุลาเองก็มีจดหมายขอถอนทรัพย์สินสมบัติออกจากพระคลังข้างที่ และตั้งสำนักงานจัดการผลประโยชน์ของตนเองแทน⁴¹

จากหนังสือที่พระองค์จุลาเขียนอุทิศแด่พระองค์พีระฯ เสร็จในพ.ศ. 2479 ที่ลอนดอนได้กล่าวว่าตนเองมีความสุขมากเมื่อพระองค์พีระฯเข้ามาอยู่ด้วย

³⁵ เรื่องเดียวกัน, น. 268 – 271.

³⁶ เรื่องเดียวกัน, น. 276.

³⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

³⁸ มาลินี จักรพันธ์, ม.ร.ว., *เจ้าชายดาราทอง : ต้นกำเนิดที่เกิดเหตุ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพีรพงศ์ภาณุเดช*, กรุงเทพฯ : มติชน, 2546, น. 33.

³⁹ มาลินี จักรพันธ์, ม.ร.ว., *เจ้าชายดาราทอง : ต้นกำเนิดที่เกิดเหตุ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพีรพงศ์ภาณุเดช*, กรุงเทพฯ : มติชน, 2546, น. 35.

⁴⁰ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, *เกิดวังปารุสก์ : สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์และสมัยประชาธิปไตย*, กรุงเทพฯ : ริเวอร์บุ๊คส์, 2552, น. 287.

⁴¹ เรื่องเดียวกัน, น. 285

เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตพระองค์จุลาฯ เพราะได้ช่วยเติมเต็มความรู้สึกระงศ์จุลาฯ อย่างมาก ที่ “...ข้าพเจ้าผู้เป็นลูกคนเดียว ให้รู้สึกรู้ว่าเหวและเปลา่าเปลี่ยว เป็นอันมาก...”⁴²

อยู่กินกันอย่างเปิดเผย

ภายใต้การอุปถัมภ์โดยตรงของพระองค์จุลาฯ พระองค์พีระฯ ได้รับการดูแล อุปการะอย่างดี พระองค์จุลาฯรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทุกอย่าง และตามใจพระองค์เจ้าพีระฯอย่างมาก เมื่อพระองค์พีระฯ เล่าเรียนและพฤติกรรมดี พระองค์จุลาฯจึงซื้อรถสปอร์ตคันเล็กๆชนิด เอ็ม. จี. ประทานให้เป็นของขวัญเมื่ออายุครบ 19 ปี ซึ่งพระองค์พีระฯรักมาก มักหาเวลาว่างขับรถคันนี้เที่ยวเล่น⁴³

ในปีเดียวกัน พระองค์จุลาฯก็ให้พระองค์พีระฯออกจากอิตันเพื่อย้ายมาอยู่ด้วยกันที่บ้านในลอนดอนเช่นเดียวกับพระองค์เจ้าอาภัสฯ และจัดหาอาจารย์พิเศษมาสอนเพื่อเตรียมสอบเข้าเคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยเดียวกับพระองค์จุลาฯในช่วงหยุดเรียนหรือวันเสาร์อาทิตย์ ทั้งสามคนมักทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งพระองค์จุลาฯ มักชวนสองพี่น้องไปชมการแข่งขันรถหรือพากันขับรถเที่ยว ออกไปดูสถานที่ต่างๆในอังกฤษที่ยังไม่เคยไปมาก่อน⁴⁴อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่าพระองค์จุลาฯโปรดปรานพระองค์พีระฯ มากกว่าพระองค์อาภัสฯ ผู้ซึ่งมีรูปร่างและหน้าตาไม่หล่อเท่าน้อง ฝมน้อย มีปมด้อย และมักคิดทุกอย่างในแง่ร้าย⁴⁵

กล่าวกันว่า ในช่วงปิดเทอมฤดูร้อน พระองค์เจ้าจุลาฯ พระองค์เจ้าพีระฯ และพระองค์เจ้าอาภัสฯวางแผนที่จะเที่ยวยุโรปด้วยกัน ทว่าพระองค์เจ้าอาภัสฯสอบไม่ผ่านเลยต้องติวเข้มเพื่อสอบซ่อม จึงเป็นโอกาสของทั้งคู่ที่จะท่องเที่ยวทั่วยุโรปกันสองต่อสองด้วยรถยนต์คันใหม่ที่เพิ่งซื้อมา ซึ่งพระองค์เจ้าพีระฯเป็นผู้ขับ

⁴² เรื่องเดียวกัน, น. 18.

⁴³ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, *ดาราทอง : สารคดีการแข่งขันรถของพระองค์เจ้าพีระพงศ์ฯ*, พระนคร : เดลิเมต์, 2479, น. 18 – 19.

⁴⁴ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, *เกิดวังปารุสก์ : สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์และสมัยประชาธิปไตย*, กรุงเทพฯ : ริเวอร์บุ๊คส์, 2552, น. 306.

⁴⁵ นรุตม์ (เรียบเรียง), *ชีวิตเหมือนฝัน : คุณหญิงมณี สิริวิมลสาร*, กรุงเทพฯ : แพรวสำนักพิมพ์, 2544, น. 455.

พาพระองค์จุลฑาตามสถานที่ต่างๆตลอดการเดินทาง⁴⁶ ซึ่งน่าจะเป็นโอกาสสำคัญที่ทำให้ทั้งคู่สนิทสนมรักใคร่กันมากขึ้นและทำให้พระองค์จุลฑาเห็นถึงความสามารถเชี่ยวชาญในการขับรถของพระองค์พี่ระๆในการขับรถ

และตั้งแต่พ.ศ. 2476 เป็นต้นมาทั้งสองก็ได้ด้วยกันตามสองต่อสองมากขึ้นอย่างเต็มที่ โดยมีโจน “...เป็นสุนัขของเราทั้งสองตลอดมา...” เพราะพระองค์อาภัสสา ขอแยกไปอยู่ตามลำพัง ซึ่งพระองค์จุลฑาก็ยินยอมแต่โดยดี⁴⁷ ต่อมาทั้งคู่ย้ายไปอยู่ในหมู่ห้องแฟลตที่สร้างใหม่ Stanford Court เกือบ 5 ปี มีห้องนอน 2 ห้อง มีห้องนั่งเล่นซึ่งใช้เป็นห้องกินอาหารร่วมกัน ห้องน้ำ ครวว์ ห้องเขียนหนังสือเล็กๆ โดยให้พระองค์พี่ระๆเป็นผู้เลือกซื้อเครื่องเรือนของตกแต่งบ้าน

คอกกรถ “หนูขาว”

ขณะที่พระองค์จุลฑามีอายุ 27 ปี พระองค์เจ้าพี่ระๆมีอายุ 20 ปี และกล่าวกันอย่างเฉลิมพระเกียรติว่า มีร่างกายสมส่วน เพราะชอบเล่นกีฬา “... พระองค์ (ใหญ่) กว้างแบนนักกีฬา บั้นพระองค์ (เอว) เล็ก พุดศัพธ์ธรรมดาก็ออกผายไหล่ผึ่ง กล้ามพระมิ่งสาแข็งแรง พระเกศาตำมันขลับเรียบแปล้ตามสมัยนิยม ด้วยไบร์ลครีม (BRYLCREAM) พระฉวีสีน้ำผึ้งตัดกับพระเกศา...” ขณะเดียวกันก็มีอุปนิสัยที่น่าเอ็นดู มีเสน่ห์ มีบุคลิกคล้ายเด็ก ดูเพียงสา ชอบยีนสลับเท้าไปมา⁴⁸

และความสัมพันธ์อันสนิทสนมลึกซึ้งของทั้งคู่ ก็พัฒนาไปสู่การสร้างคอกกรถแข่งในเวลาต่อมา เพื่อสนองความสนุกสนานเพื่อพระองค์พี่ระๆ มากไปกว่านั้นยังช่วยตอบสนองความชอบการแข่งขันรถและอยากแข่งรถของพระองค์พี่ระๆ เป็นทุนเดิมแม้ว่าพระองค์จุลฑารักพระองค์เจ้าพี่ระๆมาก และมองว่าการแข่งรถ

⁴⁶ มาลินี จักรพันธ์, ม.ร.ว., เจ้าชายดาราทอง : ต้นกำเนิดที่เกิดเหตุ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพี่รพงค์ภาณุเดช, กรุงเทพฯ : มติชน, 2546, น. 38.

⁴⁷ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, เกิดวังปารุสก์ : สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์และสมัยประชาธิปไตย, กรุงเทพฯ : ริเวอร์บุ๊กส์, 2552, น. 307.

⁴⁸ มาลินี จักรพันธ์, ม.ร.ว., เจ้าชายดาราทอง : ต้นกำเนิดที่เกิดเหตุ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพี่รพงค์ภาณุเดช, กรุงเทพฯ : มติชน, 2546, น. 32-33.

เป็นกีฬาที่อันตรายก็ตาม⁴⁹

เนื่องมาจากที่หังคุ่มักพยายามหาโอกาสไปชมการแข่งขันรถตามฤดูกาลต่างๆ ในยุโรปอยู่เสมอพระองค์พีระฯ ก็เริ่มเข้าซื้อพระองค์จูลฯ ให้ซื้อรถแข่งให้ และเพียรขออนุญาตเข้าแข่งขัน จนสุดท้ายใจอ่อนและตามใจพระองค์พีระฯ ซื้อรถใหม่อีกคันประเภทไรลีย์ (Riley) ใน พ.ศ. 2477 เพื่อลงแข่งรถยนต์ประเภททดลองความทนทาน (Reliability Trails) ที่อันตรายไม่มาก แต่พระองค์พีระฯ ก็ไม่ได้ถูกใจและเอาใจใส่ แต่ต่อมาก็เดือนพระองค์พีระฯ ก็เข้าซื้อพระองค์จูลฯ ให้อนุญาตและให้เงินอุดหนุนการแข่งขัน ซึ่งพระองค์จูลฯ ก็ยินยอมและนำรถไปดัดแปลงหาสีน้ำเงินเฉดที่ใกล้เคียงกับสีเสื้อคนแข่งม้าของเจ้าฟ้าจักรพงษ์ภูวนาถฯ กับ หม่อมคัทริน ซึ่งต่อมาเรียกว่า “สีน้ำเงินพีระ”⁵⁰

หลังจากนั้นพระองค์พีระฯ ก็แข่งรถมาเรื่อยๆ ภายใต้อาการดูแลช่วยเหลือของพระองค์จูลฯ จนนำไปสู่การตั้งคอกรถแข่ง “หนูขาว” (White House) ที่ได้ชื่อนี้เพราะรถแข่งที่กำลังมีชื่อเสียงในขณะนั้นคือคอก “เฟอรารี” (Scuderia Ferrari) ซึ่งมีสัญลักษณ์รูปม้าสีดามีปีก พระองค์พีระฯ จึงวาดรูปหนูสีขาวที่รถแข่งตามชื่อเล่นพระองค์จูลฯ “หนู” ขณะเดียวกันก็ขอร้องให้พระองค์จูลฯ เป็นผู้อำนวยการคอกหนูขาว ทำหน้าที่ควบคุมช่างเครื่อง คุบัญชี และออกทุนทรัพย์⁵¹ กลายเป็นคณะแข่งรถที่พระองค์พีระฯ เป็นนักแข่งรถสมัครเล่นเพียงคนเดียวในคอก ในนาม “พ.พีระ” ซึ่งพระองค์จูลฯ ตั้งฉายาให้⁵² ดังนั้นรถแข่งสีน้ำเงิน “พีระ” (Bira blue) มีรูปร่าง “หนู” สีขาวจึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของคอกรถแข่งหนูขาว และเป็นสัญลักษณ์ของทั้งคู่ร่วมกัน

⁴⁹ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, *ดาราทอง : สารคดีการแข่งขันรถของพระองค์เจ้าพีระพงศ์ฯ*, พระนคร : เดลิแมร์, 2479, น. 19.

⁵⁰ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, *เกิดวังปารุสก์ : สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์และสมัยประชาธิปไตย*, กรุงเทพฯ : ริเวอร์บุ๊กส์, 2552, น. 395-397.

⁵¹ เรื่องเดียวกัน, น. 411.

⁵² วันชัย ต้นดิวิทยาพิทักษ์, *คนกล้า*, กรุงเทพฯ : สารคดี, 2544, น. 149.

หลังจากแข่งด้วยรถ Riley และ M.G. ที่ซื้อใหม่ ได้สัปดาห์ พระองค์จุลาฯ ก็สั่งซื้อรถแข่งในตระกูล E.R.A. (English Racing Automobiles) ตามคำรบเร้าของพระองค์เจ้าพีระฯ อีกซึ่งประทานให้เป็นของขวัญวันเกิดครบ 21 ปี ที่ถือว่าเป็นการบรรลุนิติภาวะของอังกฤษ พ.ศ. 2478 และเป็นรถคู่ใจพระองค์พีระฯ มาตลอด

ต่อมาใน พ.ศ. 2479 พระองค์จุลาฯ ซื้อรถ E.R.A. คันที่สอง และทาสีเดิม ทำให้ดูภายนอกจึงเหมือนกับคันแรก พระองค์พีระฯ จึงว่าเป็นแฝดกัน และขอให้ตั้งชื่อ “รีมูส” (Remus) คู่กับ “โรมิวลุส” (Romulus) คันแรกซึ่งเป็นชื่อฝาแฝดที่สร้างกรุงโรมในปกรณัมโรมันและสำหรับ โรมิวลุสแล้ว ฎกอธิบายว่าเป็น

“...สิ่งที่มีความหมายเป็นพิเศษและดูจะเพิ่มความผูกพันอันแน่นแฟ้นให้กับเจ้านายไทยคุณนี่คือ รถโรมิวลุส ที่พระองค์พีระฯ ขับจนได้รับชัยชนะมาครองนั้น เป็นรถที่พระองค์จุลาฯ มอบให้เป็นของขวัญวันเกิดเมื่อปีก่อน...”⁵³

ก่อนที่ใน พ.ศ. 2481 พระองค์จุลาฯ ซื้อรถ E.R.A. อีกคัน และตั้งชื่อว่า “หนุมาน” ตามความชอบเรื่องรามเกียรติ์และจิตใจหนุมานแต่เด็ก⁵⁴

พระองค์จุลาฯ ทุ่มเทและตามใจพระองค์พีระฯ อย่างมาก เช่นเดียวกับที่พระองค์พีระฯ ให้สัมภาษณ์โดยนิตยสาร “สารคดี” ว่าพระองค์จุลาฯ ให้พระองค์พีระฯ ทุกอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแข่งรถที่ต้องใช้ค่าใช้จ่ายมาก⁵⁵ เพราะมีทั้งการซื้อรถซ่อมรถ ประกอบรถ และอื่นๆ ซึ่งการแข่งขันแต่ละครั้งค่าใช้จ่ายสูงกว่ารางวัลทุกปี พระองค์จุลาฯ เคยแจ้งจำนวนขาดทุนว่าเงินลงทุนซื้อรถแข่ง รถกุดัง และเครื่องประกอบ 8,295 ปอนด์ เงินลงทุนปรับปรุงรถเก่าให้เป็นรถใหม่ที่ไร้ผลสำเร็จ 7,846 ปอนด์ รวมเงินลงทุนไป 16,141 ปอนด์ และทุกปีที่ได้รับรางวัล

⁵³ อรสม สุทธิสาคร, สุทธิพิทย์ โมราลาโย (เรียบเรียง), 100 ปี จุลจักรพงษ์ 1908-2008, กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์ริเวอร์บุ๊คส์ จำกัด, 2551, น. 75.

⁵⁴ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, เกิดวังปารุสก์ : สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์และสมัยประชาธิปไตย, กรุงเทพฯ : ริเวอร์บุ๊คส์, 2552, น. 479.

⁵⁵ วันชัย ต้นติวทยาพิทักษ์, ละครศรีวิท พ.พีระ สูงสุดคืนสู่สามัญ, สารคดี 3(36), กุมภาพันธ์ 2531, น. 52-73.

ก็เสียค่าใช้จ่ายไปมากกว่า เช่น ใน พ.ศ. 2478 ขาดทุน 745 ปอนด์, พ.ศ. 2479 ขาดทุน 2,451 ปอนด์, พ.ศ. 2480 ขาดทุน 4,099 ปอนด์, พ.ศ. 2481 ขาดทุน 1,581 ปอนด์, พ.ศ. 2482 ขาดทุน 1,441 ปอนด์, รวม 10,317 ปอนด์ เฉลี่ยแข่งเที่ยวหนึ่งขาดทุนประมาณ 150 ปอนด์ รวมเงินที่เสียไปทั้งหมดราว 26,000 ปอนด์ซึ่งอัตราแลกเปลี่ยนในขณะนั้นราว 11 บาทต่อ 1 ปอนด์ จึงเป็นราคาขาดทุนมหาศาล ซึ่งพระองค์จุฬาก็ปลอบใจตนเองว่า คนอื่นเสียมากกว่านั้นแต่ได้ผลตอบแทนน้อยกว่า⁵⁶

อย่างไรก็ตาม พระองค์พระเจ้าฯ นักแข่งรถผู้เดียวในคอก “หนูขาว” ก็ชนะเลิศการแข่งขันระหว่างชาติทั่วทวีปยุโรป อันดับหนึ่ง 3 ปีซ้อน พ.ศ. 2479-2481 (ค.ศ. 1936-1938) จนได้รับรางวัล the Gold Star หรือที่ต่อมาภาษาไทยใช้ว่า “ดาราทอง” จาก British Racing Drivers’ Club และกลายเป็นฉายา “เจ้าชายดาราทอง” ดังนั้นการแข่งขันของทั้งคู่จึงไม่ได้ต้องการเผยแพร่เกียรติคุณชาติสยามแต่อย่างใด อย่างที่ถูกล้อด่าอ้างภายหลัง⁵⁷

และในยามว่างได้บันทึกความทรงจำและเรียบเรียงหนังสือเกี่ยวกับการแข่งรถยนต์ของพระองค์เจ้าพระเจ้าฯ ตั้งแต่แรกเริ่มแข่งรถ เป็นภาษาอังกฤษพร้อมภาพประกอบ “Wheels at Speed” เพื่อพิมพ์แจกจ่ายแก่เพื่อนไม่กี่คนเท่านั้น แต่เมื่อมีคนชมว่าเขียนสนุกจึงพิมพ์ขาย ต่อมาหลังจากที่พระองค์เจ้าพระเจ้าฯ ได้รับดาราทองของสมาคมนักแข่งรถอังกฤษ ใน พ.ศ. 2479 พระองค์จุฬาก็ได้เขียน “ดาราทอง” (2478) เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่ออุทิศให้พระองค์เจ้าพระเจ้าฯ และประกาศความสามารถชื่อเสียง ชัยชนะ และ เกียรติคุณจากการแข่งรถ ซึ่งก็ได้ย่อและแปล Wheels at Speed มาเป็น “ล้อหมุนเร็ว” กลายเป็นบทหนึ่งของหนังสือ แม้จะมุ่งเล่าถึงการแข่งรถ แต่กลับสะท้อนอย่างชัดเจนว่า ผู้เขียนเฝ้ามองพระองค์เจ้าพระเจ้าฯ อย่างชื่นชมพอใจและห่วงหา ซึ่งนั่นก็เป็นเรื่องปรกติตามประสา

⁵⁶ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, *เกิดวังปารุสก์ : เล่ม 3 สมัยยุทธภย*, (ม.ป.ท.) : อุดม, 2494, น. 102-104.

⁵⁷ อรสม สุทธิสาคร, สุชาติพิทย์ ไมราลา (เรียบเรียง), *100 ปี จุลจักรพงษ์ 1908-2008*, กรุงเทพฯ : ริเวอร์บุ๊กส์, 2551, น. 75.

คนใกล้ชิดกันเพราะในหนังสือก็เผยให้เห็นว่าทั้งคู่อยู่ร่วมกันตลอดเวลา⁵⁸ และหลังจากนั้นพระองค์จุลาาก็ผลิตงานเขียนที่เล่าถึงกิจกรรมแข่งรถของพระองค์พี่ระฯ โดยเฉพาะอย่างต่อเนื่อง Road Racing, 1936 (2479), Road Star Hat Trick (2482), ไทยชนะ (2488), Blue and Yellow (2489)

นอกเหนือจาก “เกิดวังปารุสก์” ทั้ง 3 ภาค สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์ (2493), สมัยประชาธิปไตย (2494), และสมัยยุทธภัย (2495) ของพระองค์จุลาฯ ที่ไม่เพียงจะเป็นบันทึกความทรงจำและอัตตชีวประวัติของพระองค์เอง แต่ยังแทบจะเป็นชีวประวัติของพระองค์เจ้าพี่ระฯ ไปด้วย เพราะได้ชีวิตและกิจกรรมของพระองค์เจ้าพี่ระฯ อย่างละเอียด ซึ่งผู้เขียนได้อุทิศหลายตอนและหน้ากระดาษเพื่อเล่าถึงพระองค์เจ้าพี่ระฯ

และเมื่อพระองค์จุลาฯ แต่งหนังสือมากขึ้น ก็กลายเป็นตัวอย่างให้พระองค์เจ้าพี่ระฯ อยากเขียนหนังสือขึ้นมาบ้าง ซึ่งพระองค์จุลาฯ ก็ให้เขียนเรื่องการแข่งรถ จนกลายเป็นหนังสือภาษาอังกฤษ “Bits and Pieces” ที่รวบรวมปกิณกะที่เกี่ยวข้องกับชีวิตตนเองและการแข่งรถ พร้อมทั้งแสดงความรู้สึกความคิดเห็นส่วนตัว⁵⁹

“หนังสือเล่มนี้ ผู้แต่งขออุทิศแก่ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพีรพงศ์ภาณุเดช”

พระองค์จุลาฯ รักใคร่เอ็นดู พระองค์เจ้าพี่ระฯ อย่างมาก รถสปอร์ตขนาดเล็กชนิด M.G. ที่มอบให้เป็นของขวัญพระองค์เจ้าพี่ระฯ ก็มาจากกำไรราว 2,000 บาทจากหนังสือเรื่องแรกของพระองค์จุลาฯ “เฟรเดริกมหาราชแห่งปรัสเซีย” เล่มที่ 1 (2474) ที่ตีพิมพ์ครั้งแรกในเดือนพฤษภาคมและเล่ม 2 (2476) ในเดือนตุลาคม ซึ่งขายหมดอย่างรวดเร็ว⁶⁰

⁵⁸ เติลิเมล์ พระนคร ดาราทอง

⁵⁹ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, *เกิดวังปารุสก์ : เล่ม 3 สมัยยุทธภัย*, (ม.ป.ท.) : อุดม, 2494, น. 185.

⁶⁰ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, *เกิดวังปารุสก์ : สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์และสมัยประชาธิปไตย*, กรุงเทพฯ : ริเวอร์บุ๊คส์, 2552, น. 286-287

Frederick II of Prussia (1712-1786) กษัตริย์องค์สุดท้ายในราชอาณาจักรปรัสเซีย เริ่มครองราชย์ใน ค.ศ. 1740 ต่อจาก Frederick William I of Prussia พระบิดาผู้โหดเหี้ยมหยาบคายและมีพฤติกรรมทหาร ซึ่งเพศวิถีของเขาถูกอธิบายว่าเป็นไปได้ว่าที่ จะรักเพศเดียวกัน มากกว่ารักษาพรหมจรรย์ ซึ่งเมื่อสมรสกับ Elisabeth Christine of Brunswick-Bevern ตามบังคับบัญชาของบิดา แต่ไม่เคยผลิตรัชทายาทด้วยกัน และวันที่ที่บิดาตายลงใน ค.ศ. 1740 เขาก็แยกกันอยู่กับพระชายาแต่ไม่ได้หย่ากัน และจะมาเยี่ยมเพียงปีละครั้งเท่านั้นโดยเป็นทางการ⁶¹ ซึ่งในผลงานของพระองค์จุลอ้างว่า Frederick II เคยรับสั่งว่า “ข้าพเจ้าชอบสตรีเพศ แต่ความรักของข้าพเจ้าไม่แน่นแฟ้น ข้าพเจ้าอยากแต่จะได้รับความสุขชั่วคราวจากสตรีเท่านั้น แต่ภายหลังข้าพเจ้ากลับเกลียด.”⁶²

มากไปกว่านั้น มีการตั้งข้อสังเกตว่า Frederick II น่าจะเคยมีเพศสัมพันธ์กับข้าราชการทหารบก Hans Hermann von Katte (1704-1730) พระสหายคนสนิทเมื่ออายุ 18 ปี ขณะที่ยังดำรงตำแหน่งมกุฎราชกุมาร ที่ช่วยหาทางให้หลบหนีจากอำนาจพระบิดาไปยังอังกฤษ แต่เมื่อ Frederick William I เริ่มสงสัยพฤติกรรมทางเพศของทั้งคู่และรู้ว่าทั้งคู่วางแผนหลบหนี Katte จึงถูกตัดสินประหารชีวิตต่อหน้าต่อตา Frederick II ซึ่งทำให้เขาสิ้นสติและเพื่อหาไป 2 วันจากนั้น⁶³ และนั่นทำให้เค้ารังเกียจการลงโทษประหารชีวิต ซึ่งครั้งหนึ่งในวันที่ 23 เมษายน 1776 ศาลได้ตัดสินลงโทษประหารเด็กหนุ่ม 2 คน ทันทันที่รับเอกสารเขารับลดโทษทันที⁶⁴ นอกเหนือจากการใช้อำนาจอภิสิทธิ์ของเขาละเว้นโทษนักโทษในคดีร่วมเพศกับเพศเดียวกัน แต่ถึงกระนั้นบรรดาเพื่อนชายของเขาก็ถูกแยกออกจากการเมืองภาครัฐอย่างระมัดระวัง ไม่ให้มีอิทธิพลต่อราชบัลลังก์⁶⁵

⁶¹ Aldrich, Robert., Wotherspoon, Garry., (2001). Who's Who in Gay and Lesbian History: From Antiquity to World War II. New York: Routledge, Pp. 167-168.

⁶² จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้าเฟรเดริกมหาราชแห่งปรัสเซีย. พระนคร : ขอจิตต์เมตต์, 2494. 67-68

⁶³ Aldrich, Robert., Wotherspoon, Garry., (2001). Who's Who in Gay and Lesbian History: From Antiquity to World War II. New York: Routledge, Pp. 167-168.

⁶⁴ 36-37 Louis L. Snyder, Frederick the Great 1971

⁶⁵ Warren Johansson. (1990). Frederick II (The Great) of Prussia. in Wayne Dynes and Warren Johansson (editors), Encyclopedia of Homosexuality, New York: Garland, 1990, pp. 428-429.

นอกจากนี้ ในค.ศ.1750 เขาก็ได้เชิญนักปรัชญาชาวฝรั่งเศส Voltaire เข้ามาอยู่ในพระราชวัง Sans souci ที่สร้างในระหว่างค.ศ. 1745-1747 สำหรับประทับ พักผ่อนหาความสำราญส่วนตัว ในฐานะชายคนรัก ซึ่งพระราชวัง Sans souci ที่ถูกสร้างอย่างโอ้อ่าหุหรานี้พระองค์จุฬาก็เคยไปเยือนและแปลเป็นภาษาไทย“ไร่กังวล” อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ระหว่างเขากับ Voltaire ก็เต็มไปด้วยความคลุมเครือ ความขัดแย้งและเสนาหา เมื่อ Voltaire กลับฝรั่งเศส ใน ค.ศ. 1753 ก็ได้พิมพ์หนังสือโดยไม่เปิดเผยชื่อผู้เขียน The Private Life of the King of Prussia แต่ก็เป็นที่รู้กันว่าเป็นผลงานของเขา ที่เปิดเผยเพศวิถีรักเพศเดียวกันของ Frederick II และชายคนรักคนอื่นๆในราชสำนัก⁶⁶ อย่างไรก็ตาม“เฟรเดริคมหาราชแห่งปรัสเซีย” ของพระองค์จุฬา ที่อ้างอิงจากหนังสือจำนวนมากทั้งภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศสและเยอรมัน ไม่ได้ทั้งอ้างอิงผลงานนิพนธ์ของVoltaire และกล่าวถึงเพศวิถีรักเพศเดียวกันของFrederick II เลย แม้ว่าจะให้ความสำคัญกับชีวประวัติส่วนตัวด้วยก็ตาม

และในตอนต้นของเล่ม พระองค์จุฬาได้แสดงข้อความว่า “หนังสือเล่มนี้ผู้แต่งขออุทิศแก่ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพิรพงศ์ภาณุเดช”⁶⁷

เจ้าชายฉวีทองกับเจ้าชายฉวีนวล

ทั้ง 2 คนกลายเป็นชายชนชั้นเจ้าผู้โด่งดังและสนิทสนมกันอย่างมาก ทั้งคู่ปรากฏตัวร่วมกันสม่ำเสมอจนได้รับฉายาว่า “เจ้าชายฉวีทอง” (พระองค์พีระฯ) คู่กันกับ “เจ้าชายฉวีนวล” (พระองค์จุฬา)⁶⁸ ขณะเดียวกันพระองค์จุฬาอุปถัมภ์ดูแลเป็นอย่างดีจนเป็นที่กล่าวกันว่า “ถ้าไม่มีพระองค์จุฬา ก็ไม่มีพีระ”⁶⁹

⁶⁶ Aldrich, Robert.,Wotherspoon, Garry., (2001). Who’s Who in Gay and Lesbian History: From Antiquity to World War II. New York: Routledge, Pp. 167-168.

⁶⁷ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้าเฟรเดริคมหาราชแห่งปรัสเซีย.พระนคร : ขอจิตต์เมตต์, 2494

⁶⁸ มาลินี จักรพันธ์, ม.ร.ว., เจ้าชายดาราทอง : ต้นกำเนิดที่เกิดเหตุ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพิรพงศ์ภาณุเดช, กรุงเทพฯ : มติชน, 2546.

⁶⁹ สรรพสิริ วิรยศิริ, คนไทยนี้เก่ง “พีระ-เจ้าดาราทอง”, กรุงเทพฯ : องค์การค้าของคุรุสภา, 2538, น. 19.

เนื่องจากการอุปการะปรนเปรออย่างดีของพระองค์จุลาและตามใจอยู่เสมอ พระองค์พี่ระฯ ใช้ชีวิตอย่างหรูหราและตามใจตนเอง ครั้งหนึ่งเมื่อพระองค์เจ้าจุลาไปเยี่ยมแม่ หม่อมแคทยา ช่วงอีสเตอร์ซึ่งจัดงานเลี้ยงที่สนุกสนาน แต่ไม่มีการเต้นรำ ซึ่งพระองค์เจ้าพี่ระฯ ผู้ชอบการเต้นรำและการละเล่น รู้สึกเบื่อจึงเข้านอนทันที เมื่อหม่อมแคทยาตามมาปลุกและขอร้องแกมบังคับ พระองค์เจ้าพี่ระฯ จึงยอมร่วมงานเลี้ยงอีกครั้งแล้วแอบหนีไปนอนโรงแรมใกล้ๆ แทน เมื่องานเลี้ยงเลิก พระองค์จุลาไม่พบพระองค์พี่ระฯ จึงตกใจและโกรธมากถึงกับจะแจ้งตำรวจทันทีในเช้าวันนั้น แต่พระองค์พี่ระฯ กลับมาก่อน⁷⁰

ความสัมพันธ์ระหว่างพันธของทั้งคู่จึงเป็นความสัมพันธ์ที่สนิทสนมลึกซึ้งเข้มข้นระหว่างเพื่อนชายหรือเด็กหนุ่มที่อยู่ใต้ชายคาเดียวกันไกลจากบ้านเกิดแทบตลอดเวลา ซึ่งสำหรับพระองค์พี่ระฯ และพระองค์จุลา รถยนต์คือสิ่งเชื่อมกระชับความสัมพันธ์ของทั้งคู่ ทั้งการขับรถท่องเที่ยวและยุโรป และการแข่งขันรถของทั้งคู่ยังทำให้ทั้งคู่มีกิจกรรมร่วมกันเด่นชัดเป็นขึ้นเป็นอันมากขึ้น ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้หากมองผ่านบรรทัดฐานของคนรักต่างเพศชาย-หญิง จึงอาจไม่ต่างไปจากการเตรียมความพร้อมของคู่รักก่อนที่จะแต่งงาน หรือการจำลองบทบาทสมมุติคู่สมรสอันเป็นความสัมพันธ์แบบผู้ใหญ่

และเมื่อพระองค์จุลาเห็นว่าพระองค์พี่ระฯ ไม่ควรไปเรียนที่เคมบริดจ์ที่พระองค์พี่ระฯ เองก็ไม่ชอบหรือสนใจวิชาใดเป็นพิเศษ แต่หันมาสนใจศิลปะด้านประติมากรรม หลังจากถกเถียงกันหลายวันพระองค์เจ้าจุลาจึงสรรหาโรงเรียนศิลปกรรมศาสตร์ที่ดีที่สุด พร้อมทั้งจัดหาศิลปินผู้มีชื่อเสียงมาสอนเป็นการส่วนตัว รวมถึงส่งพระองค์เจ้าพี่ระฯ ไปเรียน Byam Shaw Art School เพื่อให้มีพื้นฐานการวาดลายเส้น⁷¹

⁷⁰ มาลินี จักรพันธ์, ม.ร.ว., *เจ้าชายดาราทอง : ต้นกำเนิดที่เกิดเหตุ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพิรพงษ์ภานุเดช*, กรุงเทพฯ : มติชน, 2546, น. 81-82.

⁷¹ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, *เกิดวังปารุสก์ : สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์และสมัยประชาธิปไตย*, กรุงเทพฯ : ริเวอร์บุ๊กส์, 2552, น. 316.

การที่พระองค์จุลาฯส่งพระองค์พีระฯไปเรียนศิลปะก็ทำให้พระองค์เจ้าพีระฯ ได้คบหากับหญิงสาวอย่างจริงจัง ชื่อ **Cyril Heycock** หรือ “ซีริล” และแต่งงานกัน ซึ่งพระองค์จุลาฯก็ยินยอมคอยจัดการเป็นธุระเรื่องคนรัก ครอบครัวฝ่ายหญิง รวมไปถึงพิธีกรรมการแต่งงานเป็นอย่างดี และก็ได้มอบเช็คเงินเป็นของขวัญวันแต่งงานซึ่งมีจำนวนมหาศาลพอที่ครั้งหนึ่งสามารถซื้อรถRolls Royce Coupé ได้ ซึ่งพระองค์พีระฯ ซ้อมาขับเพื่อไปฮันนีมูนที่ปารีส⁷²

อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าลึกๆแล้ว พระองค์จุลาฯ ไม่ได้พอใจที่พระองค์พีระฯ แต่งงาน ซึ่งกลายมาเป็นเหตุผลหนึ่งของการกลับสยามครั้งที่ 2 ของทั้งคู่ เพราะจากบันทึกเผยให้เห็นว่า “...ข้าพเจ้ามีความคิดอยู่เสมอว่า พีระควรจะกลับเมืองไทยเสียก่อน ไปดูผู้หญิงไทยที่ในเมืองไทย ข้าพเจ้าเคยจำได้ว่า มีนักเรียนรุ่นข้าพเจ้าบางคน เคยรักผู้หญิงฝรั่งจนถึงกับหมั้นกันแล้วกลับไปเมืองไทยก่อนแต่งงาน ไปพบและรักผู้หญิงไทยที่ในเมืองไทย ก็เลยทิ้งคู่หมั้นฝรั่ง...”⁷³ ขณะเดียวกันเมื่อพระองค์พีระฯคบหากับซีริล ก็พยายามให้พระองค์จุลาฯ สนใจผู้หญิงบ้างมากกว่าครองตัวเป็นโสด จึงจับคู่กับเพื่อนของซีริล Elisabeth Hunter หรือ “ลิสบา” ซึ่งเมื่อแรกพบกัน พระองค์จุลาฯพยายามไม่สนใจ แต่สุดท้ายเมื่อพระองค์พีระฯ แต่งงานแล้ว พระองค์จุลาฯ ก็แต่งงานบ้างอย่างลังเลและไม่มั่นใจ และจะยกเลิกกะทันหัน อันเนื่องมาจากความแตกต่างทางชาติพันธุ์⁷⁴ แต่ในที่สุดทั้งคู่ก็แต่งงานกันในวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2481 หลังพระองค์พีระฯกับซีริล ที่แต่งงานเมื่อวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2480ในตอนแรกพระองค์จุลาฯเองไม่ยอมมีลูกด้วย อ้างว่า “ถ้าเพื่อเราแต่งงานกัน อย่ามีลูกกันเลย เพราะเด็กที่เกิดมาหลายเชื้อชาติ จะมีปัญหาตลอด” ตามจดหมายที่เขียนถึงหม่อมลิสบา แต่หลังจากเสกสมรสเป็นเวลา 18 ปี จึงมีลูกด้วยกันเพียงคนเดียวคือหม่อมราชวงศ์นครา จักรพงษ์⁷⁵

⁷² มาลินี จักรพันธ์, ม.ร.ว., *เจ้าชายดาราทอง : ต้นกำเนิดที่เกิดเหตุ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพีรพงศ์ภาณุเดช*, กรุงเทพฯ : มติชน, 2546, น. 104.

⁷³ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, *เกิดวังปารุสก์ : สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์และสมัยประชาธิปไตย*, กรุงเทพฯ : ริเวอร์บุ๊คส์, 2552, น. 451-452.

⁷⁴ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, *เกิดวังปารุสก์ : สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์และสมัยประชาธิปไตย*, กรุงเทพฯ : ริเวอร์บุ๊คส์, 2552, น.490-491.

⁷⁵ หม่อมราชวงศ์ นครา จักรพงษ์ เพราะความรัก ชีวิตจึงเติมเต็ม, Hello , 3:8(17 เมษายน 2551), น.64-78.

ประเด็นเรื่องชาติพันธุ์ เป็นปมของพระองค์จุลฯ อย่างมาก เพราะจากประสบการณ์วัยเด็กคราวอาศัยในสยามและท่าที่รังเกียจเดียดฉันท์ของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งนั้นก็ส่งผลต่อชีวิตรักต่างเพศของพระองค์จุลฯ เคยผิดหวัง ออกหักจากรักกับผู้หญิงอังกฤษ เมื่อพระองค์อายุ 19 ได้พบรักกับ “โรสมารี” (Rosemary) อายุ 17 ปี ลูกขุนนางสืบตระกูลชั้นไวส์เคาท์ (Viscount) จากการลีลาศ แต่ก็ต้องตัดใจและถูกขัดขวางจากครอบครัวของฝ่ายหญิง อันเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างชาติพันธุ์ ซึ่ง “...ข้าพเจ้าจะเข็ดหลาบการหลงรักผู้หญิงอังกฤษไปอีกเป็นเวลานาน...”⁷⁶ ความสัมพันธ์กับหม่อมลิสบา ก็เช่นกัน หม่อมราชวงศ์ นริศรา จักรพงษ์กล่าวว่า

“...ท่านพ่อเจอหม่อมแม่ ก็หลงรัก แต่ขณะนั้นท่านตั้งพระทัยจะไม่รักสตรีต่างชาติ ก็ทรงพยายามที่จะไม่หลงรักหม่อมแม่ เนื่องจากลั่นเกล้ารัชกาลที่ 7 รับสั่งมาทางจดหมายว่า อย่าทำตามอย่างที่เสด็จปู่ทรงทำ หมายถึงการแต่งงานกับสตรีต่างดาว พระองค์ท่านทรงมีพระราชหัตถเลขาห้ามปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษรเลย จนกระทั่งหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง เรื่องที่ทรงเคยฝันว่า อยากจะทำงานให้กับประเทศชาติ คงไม่เป็นจริงอย่างเป็นทางการ ทรงรู้สึกเป็นอิสระจากภาระหน้าที่ตามพระราชประเพณี จึงตัดสินใจพระทัยเสกสมรสกับหม่อมแม่”

แม้ในชีวิตแต่งงาน ทั้งพระองค์จุลฯ และพระองค์เจ้าพีระฯ ต่างแยกกันอยู่ อย่างไรก็ตามทั้งคู่ก็พบกันอยู่เสมอ โดยเฉพาะช่วงที่หม่อมซีริลไปอยู่กับพ่อในเวลากลางคืน หลังแม่ของนางตายลง ซึ่งนางจะกลับมาเวลาตีก็เสมอ เป็นเช่นนี้สัปดาห์ละหลายวัน เมื่อหม่อมซีริลอยู่กับพ่อ พระองค์พีระฯ ก็จะมาอยู่กับพระองค์จุลฯ ทั้งคู่มักสังสรรค์และวางแผนแข่งรถกัน⁷⁷ ซึ่งกิจกรรมซอมนแข่งรถ

⁷⁶ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, *เกิดวังปารุสก์ : สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์และสมัยประชาธิปไตย*, กรุงเทพฯ : ริเวอร์บุ๊คส์, 2552, น. 300-301

⁷⁷ มาลินี จักรพันธ์, ม.ร.ว., *เจ้าชายดาราทอง : ต้นกำเนิดที่เกิดเหตุ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพีระพงศ์ภาณุเดช*, กรุงเทพฯ : มติชน, 2546, น. 111-112.

ของทั้งคู่ก็เป็นโอกาสที่ทำให้ทั้งสองอยู่ด้วยกันตามลำพังโดยปราศจากหญิงคนรักเข้ามาแทรกแซง⁷⁸

และแม้จะแต่งงานกันแล้วก็ตาม ทั้งคู่ยังร่วมกิจกรรมกิจกรรมอื่นๆเช่น ลงขันกันซื้อเรือใบ โดยทำความตกลงกันว่า พระองค์พี่ระฯเป็นเจ้าของเรือในช่วงฤดูร้อนเวลาที่อยู่อังกฤษ เมื่อมาสยามจะนำเรือนี้มาด้วยซึ่งระยะนั้นจะเป็นช่วงที่พระองค์จุฯเป็นเจ้าของ เมื่อต่อเรือเสร็จ พระองค์จุฯเจิม พรมน้ำมัน และตั้งชื่อเรือนี้ว่า “มัจฉาณู” ขณะที่ซีริลตีขวดแชมเปญปล่อยเรือ⁷⁹ และเมื่อพระองค์พี่ระฯ อายุครบ 30 ปี พระองค์จุฯก็ซื้อหมาเป็นของขวัญ ต่อมาพระองค์จุฯอายุครบ 38 ปี พระองค์เจ้าพี่ระฯก็ซื้อหมาให้เช่นกัน⁸⁰

ทั้งพระองค์จุฯ ลิสบา พระองค์เจ้าพี่ระฯ และ ซีริล ก็สนิทสนมรักใคร่กันดี ทั้งสี่มีกิจกรรมร่วมกันสม่ำเสมอ นอกเหนือจากเล่นละครร่วมกันในบางครั้งระหว่างพระองค์จุฯ ลิสบา ซีริล ยกเว้นพระองค์เจ้าพี่ระฯผู้ไม่ถนัดเล่นละคร⁸¹ และห่วงหาอาทรซึ่งกันและกันมาตลอด เมื่อซีริลต้องผ่าตัดไส้ติ่งอักเสบ ทั้งพระองค์จุฯและลิสบาจึงถูกอ้อนวอนให้เดินทางมาลอนดอนเพื่ออยู่ใกล้ๆ “การที่จะไปลอนดอนในเวลานี้ไม่เหมาะแก่ข้าพเจ้าเลย ข้าพเจ้ากำลังหมกมุ่นอยู่ในการแต่งหนังสือแต่ข้าพเจ้ารักมากทั้งพี่ระและซีริล จึงไม่สามารถปฏิเสธได้ ลิสบาก็เห็นด้วยทันทีและสนับสนุนข้าพเจ้า เราจึงตกลงจะออกเดินทาง...ลิสบาไปเยี่ยมมารดาของเขาที่บ้านในชนบท ส่วนข้าพเจ้าจะตรงไปลอนดอน เพื่อไปอยู่กับพี่ระที่โรงแรมแคลิโดจ์ ซีริลเองนั้นจะเข้าไปนอนในโรงพยาบาลในคืนวันนั้น”⁸²

⁷⁸ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, *เกิดวังปารุสก์ : เล่ม 3 สมัยยุทธภย*, (ม.ป.ท.) : อุดม, 2494, น. 453.

⁷⁹ มาลินี จักรพันธ์, ม.ร.ว., *เจ้าชายดาราทอง : ต้นกำเนิดที่เกิดเหตุ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพิรพงศ์ภาณุเดช*, กรุงเทพฯ : มติชน, 2546, น. 113.

⁸⁰ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, *เกิดวังปารุสก์ : เล่ม 3 สมัยยุทธภย*, (ม.ป.ท.) : อุดม, 2494, น. 384,438.

⁸¹ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, *เกิดวังปารุสก์ : เล่ม 3 สมัยยุทธภย*, (ม.ป.ท.) : อุดม, 2494, น. 279, 307

⁸² จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, *เกิดวังปารุสก์ : เล่ม 3 สมัยยุทธภย*, (ม.ป.ท.) : อุดม, 2494, น. 209-210.

และเมื่อพระองค์จุลาตาย พระองค์พี่ระฯ ดำเนินชีวิตต่ออย่างยากลำบาก และตายลงในอังกฤษ ประเทศเดียวกับที่พระองค์จุลาตาย

อันที่จริง กรณีคู่ของพระองค์จุลาพระองค์พี่ระฯ ก็ไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่ที่ไม่เคยเกิดขึ้นเพราะเจ้าฟ้าจักรพงษ์ภูวนาถ พ่อของพระองค์จุลาเอง ก่อนแต่งงานก็สนิทเสน่หากับนายพุ่มผู้มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันเดินทางไปเรียนพร้อมกัน เพราะสอบได้ทุนเล่าเรียนหลวงไปเรียนที่รัสเซีย ตั้งแต่ พ.ศ.2441 ทั้งคู่เรียนโรงเรียนนายร้อยมหาดเล็กด้วยกัน ใช้ชีวิตร่วมกันในต่างแดน ปฏิบัติหน้าที่เป็นมหาดเล็กรับใช้ชั้นสูงที่นั่นเหมือนกัน รับสัญญาบัตรเป็นทหารในกองทัพบก ประจำกรมทหารม้าร่วมกัน และในพ.ศ.2446 พระองค์ก็ได้ให้ช่างสร้างบ้านหลังหนึ่งเพื่ออาศัยร่วมกับนายพุ่มอย่างเปิดเผย⁸³

แต่ด้วยความสัมพันธ์ของทั้งคู่กลายเป็นที่กล่าวกันอย่างกระซิบและคะนองปากว่าพระองค์จุลามีภพุดถึงบันถึงพระองค์เจ้าพี่ระฯ ให้ผู้อื่นฟังอยู่เสมอ ด้วยความรักใคร่สนิทสนมจนกลายเป็นที่นินทาและนำชื่อเรียกของพระองค์เจ้าพี่ระฯ มาเป็นคำเรียกพฤติกรรมความสัมพันธ์ชายรักชายในราชสำนักว่า “นุ้ยกัน”

⁸³ จุลจักรพงษ์, พระองค์เจ้า, *เกิดวังปารุสก์ : สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์และสมัยประชาธิปไตย*, กรุงเทพฯ : ริเวอร์บุ๊กส์, 2552, น. 14-23.